

ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
Τριμηνιαίο όργανο
της Αδελφότητας
Αγναντιτών

Γραφεία: Σοφοκλέους 33 - 5ος όροφος - Τ.Κ. 10552 - Τηλ. - Fax: 210-3313.067 - Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2007, Αρ. Φύλλου 159 • www.agnanta.com.gr

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΗ ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΤΕΦ. Μ. ΦΙΛΟΥ

Βαρύ Αγναντίτικο και Τζουμερκιώτικο Πένθος

Η θλιβερή είδηση του ξαφνικού θανάτου του **Στέφανου Μ. Φίλου**, μας κεραυνοβόλησε!... Όλων των Αγναντιτών και πολλών Τζουμερκιωτών έπεσαν, κυριολεκτικά, τα ακουστικά των τηλεφώνων απ' τα χέρια τους. Κανένας δεν περίμενε να ακούσει πασχαλιάτικα ένα τόσο θλιβερό μηνύμα. Τίποτε δεν το προμηνούσε. Λίγες ημέρες πριν, Μεγαλοβδομαδιάτικα, είχε τηλεφωνήσει σε πολλούς χωριανούς και φίλους του για να τους ευχαθεί "Καλό Πάσχα!"

Έφευγε για τα αγαπημένα του Άγναντα για να περάσει εκεί, στο χωριό του, μέσα στην καταπράσινη και ευωδιαστή φύση, τις Άγιες Ημέρες, όπως το συνήθιζε. Και τις γιόρτασε ευφρόσυνα, οικογενειακά και παραδοσιακά. Την τρίτη ημέρα της Λαμπρής βρέθηκε οικογενειακώς στην Άρτα για να καρεί εκεί μαζί με τα παιδιά του την εορταστική Μεταπασχαλινή Εβδομάδα. Όμως, η νύχτα της 10^{ης} προς την 11^η Απριλίου δεν έμελλε να ξημερώσει!... Κοιμήθηκε ήρεμα σαν πουλάκι. Ο γλυκός και γαλίνιος ύπνος εκείνης της βραδιάς τον κέρδισε για πάντα, ύστερα από 83 χρόνια εγρήγορης και προσφοράς... **Συνέχεια σελ. 6**

Η 30^η Επέτειος της Εφημερίδας μας

Συμπληρώθηκαν την 31-5-2007 τριάντα ολόκληρα χρόνια από τότε που κυκλοφόρησε το πρώτο φύλλο της Εφημερίδας μας "ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ". Η ιδέα για την έκδοση μιας Εφημερίδας Αγναντιτικών συμφερόντων είχε ριχθεί από πολύ παλιά. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 απασχολούσε μια ομάδα νέων τότε Αγναντιτών. Την αποτελούσαν μερικοί ζωηροί και ανήσυχοι νέοι του χωριού μας: Οι αείμνηστοι Βασίλης Γ. Κολιός, Αριστοτέλης Κ. Σιαπάτης

μακριά που παίρνονταν οι αποφάσεις και σαν ενισχυτή της φωνής τους, σαν ντυντούκα, φαντάζονταν την Εφημερίδα.

**Γράφει ο Χρήστος
Αρ. Παπακίτσος**

Είχαν μάλιστα καταλήξει και στον τίτλο της Εφημερίδας που οραματιζόνταν: "Αγναντίτικοι Αντίλαλοι" θα την ονόμαζαν. Οι τότε όμως συνθήκες δεν ήταν ευνοϊκές για ένα τέτοιο "γυφταπήδημα"! Τα οικονομικά ήταν

της όποιας προσφοράς τους.

Το Φεβρουάριο του 1966 ο συντάκτης του παρόντος μετατέθηκε στην Αθήνα και μετέχωντας στη Γενική Αρχαιρειακή Συνέλευση των Μελών της Αδελφότητάς μας, που έγινε το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς, εισηγήθηκε την έκδοση εφημερίδας. Κάποιοι μεείδισαν ειρωνικά, μερικοί θεώρησαν τον νεαρό εισηγητή ονειροπόλο και άλλοι, οι περισσότεροι, υποδέχτηκαν την πρόταση με έκδηλο προβληματισμό και ενδιαφέρον. Ανάμεσα σ' εκείνους που ενστερνίστηκαν την ιδέα, ήταν: Ο τότε εκλεγείς Πρόεδρος του Δ. Σ. αείμνηστος Καθηγητής Κώστας Αηδόνης και οι επίσης αείμνηστοι χωριανοί μας Κώστας Δ. Μπαλατσούκας, Γιώργος Θεοδωρής, Δημοσθένης Κρεμπούνης, Γιώργος Βρόντος και από τους επίζώντες θυμάμαι τους κ.κ. Ιωάννη Φλούδα και Ευάγγ. Μαυροπάνο. Το Δ.Σ., στο οποίο είχα εκλεγεί Ειδικός Γραμματέας, με εξουσιοδότησε να κάνω τη σχετική προεργασία και να φέρω ολοκληρωμένη πρόταση στην επόμενη Γεν. Συνέλευση, ώστε με την έγκρισή της και τις ευχές της να ξεκινήσει ένα τόσο σοβαρό για την εποχή εγχείρημα. Τον επόμενο χρόνο ο Κώστας Αηδόνης, για λόγους υπηρεσιακούς, δε μετείχε στη Διοίκηση της Αδελφότητας της περιόδου 1967-68 και το νέο Δ.Σ. (Πρόεδρος ο Γ. Ν. Στεργίου και Γεν. Γραμματέας ο Χρ. Αρ. Παπακίτσος), είχε θέσει σαν πρώτο μέλημά του την έκδοση της Εφημερίδας. Όμως, πριν καλά-καλά συμπληρωθεί ο πρώτος μήνας της θητείας του, ξέσπασε το πραξικόπημα των συνταγματαρχών και κάθε σκέψη για τόσο υψηλές και μακρινές πτήσεις εγκαταλείφθηκε. Τα φτερά μας δεν άντεχαν να σηκώσουν το ασήκωτο βάρος των "βαριδιών" που μας είχαν κρεμάσει... Αλλωστε, από τότε η Αδελφότητά μας άρχισε να υπολειτουργεί και από το 1972 αδραναιοποιήθηκε πλήρως. Αναβίωσε την Άνοιξη του 1976.

Το Δ. Σ. εκείνης της χρονιάς (περίοδος Ιουνίου 1976- Ιουνίου 1977) αποφάσισε να εκδώσει εφημερίδα. Η ιδέα αυτή, που αποτέλεσε τη μαγιά

Αγναντίτικη Βιβλιοκρισία

ΧΑΡ. ΖΑΧΟΥ - ΧΡ. ΤΟΥΜΠΟΥΡΟΥ:

"Αγναντίτικα Λιχνίσματα"

(Έκδοση Δήμου Αγνάντων, Αθήνα 2007)

Διάβασα νωπό-νωπό το βιβλίο "Αγναντίτικα Λιχνίσματα" των συγχωριανών μας συγγραφέων **Χαρ. Ζάχου και Χρ. Τούμπουρου** και ομοιογώπως δεν μπορώ να κρύψω τον ενθουσιασμό μου! Τα κείμενά του, ζωντανά, χαριτωμένα και αρμονικά συνταιριασμένα με σπάνιες φωτογραφίες της παραδεισένιας Αγναντίτικης φύσης και των αγνών ανθρώπων της, συνεπαίρνουν τον αναγνώστη!

Ένας ακόμη βωμός στήθηκε στο χωριό μας απ' όπου αναδύονται ευωδιαστά θυμιάματα και αναπέμπονται με ευλάβεια αινέσιμοι ύμνοι προς τον τόπο μας και τους ανθρώπους του, σαν "δόσεις" απόβεςεις

Γράφει ο Χρ. Αρ. Παπακίτσος

του οφειθόμενου ηθικού μας χρέους! Και αναπέμπονται με συγχρονισμένη συναισθηματική μελωδία, αηδή με διακριτή τη χροιά της φωνής των μελών της διωδίας. Διαβάζοντάς το, σου 'ρχονται στο νου μνήμες και φρεσκαρόνια (ή ξαναχαράσσονται) στη συνείδησή σου γεγονότα που τείνουν να ξεθωριάσουν ή και να σβηστούν. Σε κάνει να βήσεις οδοκάθαρα μπροστά σου πρόσωπα οικεία και σεβαστά, άηλα φευγάτα και άηλα ζωντανά, που σημάδεψαν ή σημαδεύουν ακόμα την ιστορία του χωριού μας με

(Συνέχεια στη σελίδα 10)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ:

"Από την Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση"

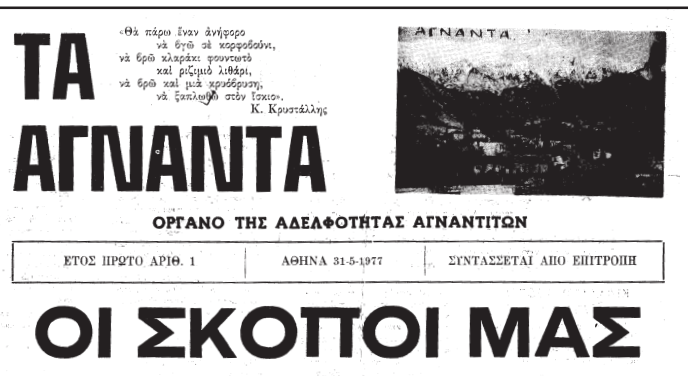
(Έκδοση Δήμου Αγνάντων - Αθήνα 2006, σ. 386).

Ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία του λαϊκού μας πολιτισμού είναι και η γλωσσική παράδοση κάθε τόπου. Κατά καιρούς βλέπουν το φως της δημοσιότητας αρκετά πονήματα γύρω από το τοπικό γλωσσικό ιδίωμα χωριών, πόλεων, καθώς και ευρύτερων περιοχών, χάρις στις χορηγίες Ιδιωτικών Τραπεζών, φιλοπροόδων Δήμων, Συλλόγων, Αδελφότητων, Επιστημονικών Εταιρειών κ.τ.λ., πράγμα που θα ήταν αδύ-

νατο να πραγματοποιηθεί με τα συνήθως πενιχρά μέσα του κάθε ερευνητή.

Μια τέτοια "χορηγία" είναι και η δαπάναις του Δήμου Αγνάντων έκδοσης του ανωτέρω καλαίσθητου και πολυσέλιδου βιβλίου, η οποία και πρέπει να επαινεθεί, γιατί φανερώνει ευαισθησία και αγάπη σε στοιχεία του λαϊκού μας πολιτισμού.

Από τα πέντε κεφάλαια του βιβλίου (Συνέχεια στη σελίδα 10)

Αυτό ήταν το πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας το 1977.

και οι επίζώντες Μιχ. Γ. Χάρος, Ευάγγ. Δ. Δήμος και Χρ. Αρ. Παπακίτσος. Κάθονταν τα καλοκαιρινά απόβραδα εκεί κοντά ή γύρω από τον λεγόμενο "σοφρά" της πλατείας του Αγ. Γεωργίου και ονειροπολούσαν! Ήθελαν κάτι να αλλάξει στο χωριό. Ήθελαν να το δουν πιο ζωντανό, πιο διεκδικητικό και πιο κοντά στον πολιτισμό της εποχής. Ήθελαν να διαλαλήσουν με στεντόρεια φωνή αυτή τους την επιθυμία, για να ακουστεί εκεί

για κλάματα, τα τυπογραφεία μακριά, οι συκοινωνίες υποτυπώδεις, αλλά και τα μέλη της ομάδας βρίσκονταν στο στάδιο των σπουδών ή της αναζήτησης εργασίας. Ήθελαν, αλλά δεν μπορούσαν!... Έτσι, οι πράγματι ευσεβείς πόθοι τους αιωρούνταν στη σφαίρα των ορατισμών τους. Αργότερα σκόρπισαν, αλλά ο καθένας πήρε μαζί του και κάποιο κομμάτι από τους κοινούς ορατισμούς τους, που αποτέλεσε τη μαγιά

Καλοκαίρι 2007

Κοντά στους δικούς μας ανθρώπους, κοντά στη φύση, κοντά στο ποτάμι, ανάμεσα στην ψυχιά του τόπου μας.

Με τις παρέες μας, την πρέφα και το τριόμφο, με τα πανηγύρια και τα κθαρίνα, κοντά στους ανθρώπους μας που έχουν φύγει.

Σας περιμένουμε στο χωριό, για να γεμίσουν οι πλατείες από παιδικές φωνές και οι γειτονιές από συντροφικές παρέες.

Μη ξεχάσετε να πάρετε και τους φίλους σας. Πάμε για τα ψηθά βουνά.

Καθό καθοκαίρι

Το Δ.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Την Κυριακή 8-4-2007 (α-νήμερα της Λαμπρής) στα Γιάννινα, ο Γεώργιος Αθαν. Μπαζούκας και η σύζυγός του Ελένη Μαλλιάτου απέκτησαν το πρώτο κοριτσάκι τους.

- Στις 21-2-2007, στα Ιωάννινα, ο Ευάγγελος Τάτσος του Κων/νου και η Ελένη Χρίστου του Γεωργίου, απέκτησαν το δεύτερο κοριτσάκι τους.

- Στις 3 Απρίλη 2007 η γιατρός Λαμπρινή Νούσια που εργάστηκε στο Κέντρο Υγείας στα Άγναντα, σύζυγος Ακη Σειμένη, έφερε στον κόσμο ένα όμορφο αγοράκι.

Στους ευτυχείς γονείς ευκόμαστε να τους ζήσουν.

Βαφτίσια

• Την 12-4-2007 ο Κων/νος Αθ. Βούλγαρης, γιος της συγχωριανής μας Σταυρούλας Χάρου- Βούλγαρη και η σύζυγός του Ελευθερία (Τέρη) Φακίτσα, κόρη του Νικολάου Κ. Φακίτσα, βάπτισαν το γιο τους στον Ι. Ν. Παναγίας των Βλακερνών Άρτας, με ανάδοχο την Ειρήνη Καραβασιλή (κόρη του γνωστού Δικηγόρου Άρτας Χρ. Καραβασιλή) που του έδωσε το όνομα **Θανάσης**.

Ακολούθησε σε Κέντρο των Βλακερνών "τετρακούβερτο" γλέντι μέχρι αργά το απόγευμα, κατά το οποίο ο παππούς Νίκος με τον νεοφώτιστο εγγονό του στα χέρια και με όλους τους συγγενείς έδωσαν ρεσιπάλ επίδειξης σε όλα τα είδη του χορού. Να ζήσει ο νεοφώτιστος Θανάσης και να τον καμαρώνουν οι ευτυχείς γονείς και παππούδες του.

• Στις 29-4-2007 ο Νικόλαος Κων/νου Τάτσος και η σύζυγός του Φιλία Ελευθερίου Μπισοτάκη, βάπτισαν τη δεύτερη κόρη τους στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου (Παναγίτσας) στον πράσινο λόφο Ν. Ηρακλείου Αττικής.

Οι νονοί Σταύρος και Παυλίνα Γούννη της χάρισαν το όνομα Κωνσταντίνα-Μαρίνα. Ακολούθησε γλέντι των καλεσμένων σε κέντρο της περιοχής.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 3 Φεβρουαρίου του 2007 παντρεύτηκε ο Στέφανος Σιαπάτης από τη Σκέζα την εκλεκτή της καρδιάς του Αδριανή στην Μεταμόρφωση της Ανω Γλυφάδας.

• Η ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΧΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ και Ο ΒΑΣΙΛ. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό Αγίας Φιλοθέης του ομώνυμου Δήμου την Κυριακή 3 Ιουνίου 2007.

Παρακαλούμε τους χωριανούς που έχουν το χάρισμα να γράφουν -και σίγουρα υπάρχουν πολλοί- να μας αποστέλουν τα γραπτά τους προς δημοσίευση, διότι μ' αυτόν τον τρόπο αποκτά πλουραλισμό και ποικιλία η εφημερίδα.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

1. Στη στήλη "Κοινωνικά" δημοσιεύονται όσα γεγονότα υποπίπτουν στην αντίληψή μας και όσα μας γνωστοποιούν με επιστολές ή FAX οι ενδιαφερόμενοι.
2. Νεκρολογίες και φωτογραφίες των χωριανών μας που απεβίωσαν, δημοσιεύονται μόνο εφόσον μας αποστέλλονται από συγγενείς και φίλους αυτών.

Θάνατοι

• Την 20-5-2007 απεβίωσε στο Περιστέρι σε ηλικία 74 ετών και κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο του Αγίου Βασιλείου Περιστερίου η Κατίνα Τσιλιβή, κόρη Ιω. Γεωργονίκου και της Μαρίας Δ. Χάρου.

• Απεβίωσε στις 23/3/2007 και κηδεύτηκε στην Άγναντα η Γιαννούλα - Νούτσου Αρετή, σε ηλικία 48 ετών.

• Απεβίωσε στις 11/4/07 και κηδεύτηκε στην Άγναντα ο Φίλος Στέφανος, ετών 83.

• Απεβίωσε στις 11/4/07 και κηδεύτηκε στην Άγναντα η Κεφάλια - Κολαράκη Σπυριδούλα, ετών 88.

• Απεβίωσε στις 14/4/07 και κηδεύτηκε στην Άγναντα η Χαρατοσή Παρθενία του Κων/νου, ετών 73.

• Απεβίωσε στις 17/4/07 και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Τσώλη - Καπέλη Κωνσταντίνα.

• Σκοτώθηκαν σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στις 26/4/07 και κηδεύτηκαν στα Ιωάννινα ο Στ α ύ ρ ο υ (Στέρπας) Στέφανος και η σύζυγός του Λαμπρινή.

• Απεβίωσε στις 4/5/07 και κηδεύτηκε στην Άγναντα ο Θανάσης Ευάγγελος, ετών 92.

• Απεβίωσε στις 18/3/07 και κηδεύτηκε στην Άρτα ο χωριανός μας Τσακαγιάννης Χρήστος.

• Απεβίωσε στις 13/6/07 και κηδεύτηκε την επομένη στη Ραφήνα ο χωριανός Βασίλειος Χριστοδούλου, 73 ετών.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θέλω μέσω της εφημερίδας, «ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ» να ευχαριστήσω τις οικογένειες:

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΦΙΛΟΥ
ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ ΜΠΑΚΟΥ
ΚΩΝ/ΝΟΥ ΧΑΡΑΤΣΗ
που μου ανέθεσαν τα μνημόσυνα προσφιλών ανθρώπων τους.

Ο Θεός ας τους αναπαύσει τις ψυχές τους.

Σας ευχαριστώ για την τιμή που μου κάνατε.

Μαρίκα Ζάχου
τηλ. 26850 - 31309

Καπέλης Χρήστος.
Απεβίωσε την 1η Ιανουαρίου 2007.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας συλλυπείται θερμά τους οικείους τους.

Συχαρητήρια

Η εκλογή του Δημάρχου μας κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ ως Προέδρου της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Άρτας τιμά ασφαλώς τον ιδιον ως προσωπικότητα γενικότερης ακτινοβολίας στο Νομό μας, αλλά περιποιεί ιδιαίτερη τιμή και στον Δήμο Αγνάντων και στους δημότες του.

Μαζί με τα ειδικρινή συχαρητήριά μας για την εκλογή του, εκφράζουμε και τις ευχές για επιτυχία και στα νέα διευρυμένα καθήκοντά του και για πραγμάτωση όλων των ευγενών επιδιώξεων και φιλοδοξιών του, πιστεύοντας ότι, όσο ευρύτερη είναι η αναγνώριση και η καταξίωση του πρώτου πολίτη του Δήμου μας, τόσο πιο πολύ αντανακλάται αυτή και στον τόπο μας και στους ανθρώπους που πρώτοι τον επέλεξαν.

Αδελφότητα Αγναντιπών
Αθίνας

Επιτυχίες

Ο Αριστείδης - Γιώργος Κων. (Αρ.) Παπακίτσος πέτυχε στο Μεταπτυχιακό πρόγραμμα Σπουδών Πληροφορικής στο Πανεπιστήμιο Πειραιά.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Τα ενυπόγραφα κείμενα, που φιλοξενούνται στην Εφημερίδα μας, δεν εκφράζουν πάντοτε τις θέσεις και τις απόψεις της Αδελφότητάς μας.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067

www.agnanta.com.gr

E-mail:
info@agnanta.com.gr

Εκδότης:

Χρήστος Γ. Χριστοδούλου
Πρόεδρος της Αδελφότητας

Κωδικός: 3734

Υπεύθυνος
τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costaszl@yahoo.gr

ΣΥΝΔΙΟΜΙΕΣ

Βίλη Λοίζα	50
Γεωργονίκος Ευάγγελος του Χρ.	20
Γιαννούλα Αριστέα	20
Ευαγγελίου Θωμάς	20
Καπέλη Αικατερίνη	20
Καπέλης Βασίλειος του Κων/νου	20
Καπέλης Νικόλαος	20
Κοντορίνης Δημήτριος	50
Λιάπατας Δημήτριος	30
Μάντζιου - Παπακίτσου Σπυριδούλα	20
Μάντζιου Σπυριδούλα	20
Παπαθεοδώρου Βασίλειος	20
Παπακίτσος Βασίλης	30
Παπακίτσου - Τύρη Φρόσω	20
Παππάς Δημήτριος Λεπιανά	10
Τάτσος Λάμπρος του Κων/νου	10
Τσακτοίρας Ιωάννης Πάτρα	15
Τσιμπέρης Κων/νος	10
Φίλος Απόστολος του Μιχαήλ	25
Φίλος Παναγιώτης του Αποστόλου	25
Κούκος Ιωάννης (Ιωάννινα)	10
Θεοδώρα Ανδρόνη-Τασιούλα (Ιωάννινα)	20
Πανούτσου-Ντάση Χριστίνα (Ιωάννινα)	20

- Οικογένεια Νικοϊού Κώστα χρηματικό ποσό στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου αντί στεφάνου.

- Στον αγαπημένο μου και αξεχαστο φίλο μου Στέφανο χρηματικό ποσό στην εκδήλωση Κοιμήσεως Θεοτόκου και καλή αντάμωση (Γκουβάς Αλέκος).

Αντί στεφάνου

Χρηματικό ποσό για το Πνευματικό Κέντρο Μουχουσιού Ραφταναίων οι οικογένειες:

1. Παπαθεοδώρου Βασίλειος
2. Παπαθεοδώρου Ιωάννης
3. Χριστογεώργου Στυλιανού

4. Ο Σύλλογος Φρασιωτών αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στον Άγιο Κων/νο Φράστων

Η Επιτροπή
Μπαζούκας Αθανάσιος
Γεωργονίκου Βούλα

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (1933-2007)

Το χωριό μας, δυστυχώς, γίνεται συνεχώς φτωχότερο... Ένας ακόμη εκλεκτός συγχωριανός μας, η προσωποποίησης της αγωνιστικότητας, της αισιοδοξίας, του αυθορμητισμού και της ευαισθησίας, δεν υπάρχει πια ανάμεσά μας!... "Εφυγε" στις 13 Ιουνίου 2007, αφού τελικά κινήθηκε από την αδυσώπητη ανθρώπινη μοίρα. Η κηδεία του έγινε την επομένη στη Ραφήνα, από τον Ιερό Ναό της Αναλήψεως.

Τον νεκρό αποχαιρέτησε ο παλιός συμμαθητής και φίλος του **Χρήστος Αρ. Παπακίτσος**, με τα εξής λόγια:

"Αλησμόνητε Βασίλη, φίλε αδελφικό και αγαπημένο. Σφίγγω την καρδιά μου και επιχειρώ να σου απευθύνω τον ύστατο αποχαιρετισμό... Είναι πολύ οδυνηρό, είναι τραγικό, να λες το στερνό "αντί" στον πρώτο φίλο που γνώρισες στην ζωή σου, στον εξ απαλών ονύχων συμμαθητή σου, σε έναν από τους πιο ενθουσιώδεις, τους πιο φλογερούς συγχωριανούς σου. Είναι σε μένα δύσκολο να βρω τα πρόπαντα λόγια, όταν μ' αυτά πρέπει να σε αποχαιρέτησω και εκ μέρους των βαρυνεθούτων δικών σου ανθρώπων, της συζύγου σου και των παιδιών σου, που τόσο αγάπησες και σ' αγάπησαν και που τόσο σου συμπαραστάθηκαν! Όμως, είμαι βέβαιος πως η δική σου εγκαρτέρηση και γενναιοσύνη, με την οποία αντιμετώπισες το ύπουλο και ανελέητο πλήγμα της υγείας σου, κάνει και εκείνους να σφίγγουν την καρδιά τους και να μην δείχνουν τον ψυχικό τους πόνο, γιατί όλη η ζωή σου μαρτυρεί πως δε σου πρόπουν δάκρυα και λυγμοί.

Ήσουν πάντοτε γελαστός και χαρούμενος, αυθόρμητος και συναισθηματικός, αλλά ευπρεπής και νουνεχής, γνήσιος και ευγενής, καλοσυνάτος και ανοιχτόκαρδος.

Ήσουν περιβεβλημένος με μια αύρα πολύτιμη και λαμπρή που ακτινοβολούσε σπάνιες αρετές και αξίες, οι οποίες καταύγαζαν τα έργα και τη συμπεριφορά σου και τα αναδεικνυαν σε φωτεινούς οδοδείκτες της ανθρωπίνης πορείας προς το χρέος, προς το καθήκον.

Η αφοσίωσή σου προς την οικογένειά σου και η απέραντη αγάπη προς αυτήν και προς τους φίλους και συγχωριανούς μας, είχε μέσα της φλόγα ανέσπερη και θεϊκή, γεμάτη ανυπόκριτη, αυθόρμητη, πηγαία και αληθινή ανθρωπιά.

Αλησμόνητε Βασίλη, Όλοι εμείς που στεκόμαστε τώρα ολόγυρά σου, η γυναίκα σου και τα παιδιά σου, οι συγγενείς, οι φίλοι και οι χωριανοί μας, σε ραντίζουμε με το μύρο και το ανθόνερο της ψυχής μας και ρίχνουμε στο δρόμο σου προς τη γειτονιά των Αγγέλων τα πιο ευωδιαστά ροδοπέταλα της καρδιάς μας. Σου δίνουμε να πάρεις μαζί σου κομμάτια απ' την καρδιάς μας και βάζουμε στη θέση τους συμπυκνωμένη ολόκληρη τη ζωή σου και εκεί θα την κρατάμε, σαν σε κιβωτό, για να σε θυμούμαστε για πάντα.

Τούτη την Ιερή στιγμή όλοι ευλαβικά προσευχήσαμε στον Πανάγαθο Θεό, εσένα μεν να σε αναπαύσει και να σε τάξει "εν σκηναίς δικαίων", την δε οικογένειά σου να την παρηγορεί, επιδαφιλεύοντας σ' αυτή θείο βάλασμα.

Αγαπημένε μας Βασίλη, αφήνεις πίσω σου τον καλό σου ίσκιό. Αφήνεις Μνήμη αγαθή, για την οποία η οικογένειά σου και όλοι όσοι σε αγάπησαν, δικαιούνται να είναι υπερήφανοι. Καλό σου ταξίδι. Ας είναι ανάλαφρο και μυροβόλο το χώμα της Αττικής γης που σε λίγο θα σε φιλοξενεί στα σπλάχνα της. Αιώνια η Μνήμη σου!...

Ακόμα δεν μπορώ, αλλά ούτε και θέλω, να συνειδητοποιήσω το θλιβερό γεγονός της απώλειας του εξέχοντος χωριανού μας, του ακούραστου συνεργάτη της εφημερίδας μας και ακριβού φίλου μου ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΦΙΛΟΥ... Η ανυπέρβλητη αδυναμία μου να εκπληρώσω την υπόσχεση που είχα δώσει στον εαυτό μου να παρευρεθώ στο 40/θήμερο Μνημόσυνο του, επιμήκυνε την παραμονή μου σ' αυτή την ουτοπία. Δεν είναι, άλλωστε, εύκολο να αποδράσεις απ' αυτή, όταν σε θαμβώνει η ποικιλόφωτη πνευματική δάδα που ο Στέφανος άφησε αναμμένη με άπλετο και ανέσπερο φως στην πιο ψηλή, στην πιο ξέφωτη κορυφή των Τζουμέρκων. Αυτή κάνει και θα κάνει αενάως παρούσα, περιαιγική και ακτινοβολούσα τη μορφή του. Δεν πεθαίνουν άνθρωποι σαν τον Στέφανο Φίλο. Όλοι, ακόμα και οι αγέννητα, θα τον θυμούνται εύφρημα, γιατί απ' όποιο Τζουμερκοχώρι κι αν περάσουν και όποια πέτρα κι αν αναποδογυρίσουν, θα νιώθουν ζωηρό το σφυγμό του και ζεστή την ανάσα του!... Ο Στέφανος Φίλος έπαψε πλέον να είναι θνητός. Έγινε αθάνατος!

☆☆☆

Δεν έχω ειδικές γνώσεις για να κρίνω την "αναθεωρημένη Ιστορία!" της Στ' Τάξης του Δημοτικού, που τόσο πολύ συζητιέται και αναθεματίζεται. Όμως, σκέφτομαι τι θα λένε για μας τους παλιούς τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας, όταν θα τη διαβάζουν... Θα λένε πως τα "φλομώσαμε με ψέματα"!... Θα μας βλέπουν ή θα μας θυμούνται και θα ντρέπονται για τη φύτρά τους. Τίποτε δε θα πιστεύουν από όσα οι παλιότεροι μολόγησαν ή εξακολουθούν να μολογάνε. Όσα και να ταμπουνησαν οι πολύ παλιοί ή ταμπουνάμε εμείς, οι λιγότερο παλιοί, για ηθικές αξίες, για ιδανικά, για ήθος, για φιλότιμο, για ηρωισμούς, για λεβεντιά, για αλήθεια κ.τ.λ, θα τα ακούνε βερεσέ. Θα σταματούν το διάβασμα ή θα μας διακόπτουν απότομα και θα λένε: "Άσε ρε παππού, άσε ρε πατέρα, εσύ ανήκεις στην εποχή που στα σχολεία μαθαίνατε να λέτε ψέματα"!... Να, λοιπόν, πώς υπονομεύεται η ιστορική μας συνέχεια και συνέπεια και να, πώς διευρύνεται το χάσμα των γενεών...

☆☆☆

Αλλά, φαίνεται, πως κάποιιοι που δεν έχουν δουλειά να κάνουν, βάλθηκαν να μην αφήσουν τίποτε όρθιο.

Βλέπω, ακούω, σχολιάζω

Προσπαθούν να γκρεμίσουν αρχές και αξίες, πρότυπα και ιδέματα! Όπως ακούσαμε την 30-3-2007 από πρωινή εκπομπή ενός Τηλεοπτικού Σταθμού, μερικοί διεισδυμένοι, "απελευθερωμένοι" της ηθικής, επιχείρησαν να κυκλοφορήσουν σχολικό βιβλίο σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στο οποίο μεγάλες ελληνικές και ξένες ιστορικές προσωπικότητες παγκόσμιας ακτινοβολίας, όπως φιλόσοφοι, στρατηλάτες, κοινωνικοί αναμορφωτές και θρησκευτικοί ηγέτες χαρακτηρίζονταν...ομοφυλόφιλοι! "Θου Κύριε...". Κάποιοι που έχουν σεξουαλικές ιδιαιτερότητες δεν τις κρατούν για τον εαυτό τους, αλλά τρυπώνουν παντού και προσπαθούν να πείσουν τη νεολαία μας ότι το δικό τους κουσούρι έχει... "ευγενείς ρίζες"!... Και ύστερα σου λένε να μην αγανακτείς, ακόμα και όταν βλέπεις κάποιους να προσφέρουν "τα Άγια τοις κυσί"!...

☆☆☆

Διάβασα ότι στον Υπαλληλικό Κώδικα της Κίνας μπήκε τελευταίως διάταξη που προβλέπει την προαγωγή των υπαλλήλων, μόνον αν αποδεδειγμένα σέβονται και αγαπούν τους γονείς τους. Συγκροτήθηκε μάλιστα και ειδικό σώμα που ερευνά τις σχέσεις των υπαλλήλων προς τους γονείς και τους ηλικιωμένους. Μου φαίνεται πολύ λογικό το κριτήριο. Αν κάποιος δε σέβεται τους γονείς του και τους γέροντες, πώς θα καταδεχτεί να σεβαστεί και να υπηρετήσει τους ξένους και τους νεωτέρους του; Δεν ξέρω αν τέτοια διάταξη μπήκε και στον δικό μας Υπαλληλικό Κώδικα που αναθεωρήθηκε τελευταίως. Πιστεύω πως δεν θα είχα αυτήν την αμφιβολία, αν ήμουν βέβαιος ότι οι νομοθέτες μας χρησιμοποιούν πού και πού τις αστικές συγκοινωνίες. Σίγουρα θα έβλεπαν με τα ίδια τους μάτια πολλά εποχούμενα γαϊδουράκια!...

☆☆☆

Αλλά σε τι μας φταίνει τα συμπαθή τετράποδα; Αυτά, από καταβολής του "γαϊδουρόκοσμου", σέβονται και υπηρετούν όλους εμάς του "νοήμονες". Μάλιστα μας "άνοιξαν και τα μάτια"! Τρώγοντας ανέκαθεν γαϊδουράκια και παίρνοντας απ' αυτά ενέργεια, μας την αποδίδουν απλόχερα. Ο άνθρωπος μόλις πριν λίγο διαπίστωσε ότι τα γαϊδουράκια αποτελούν μια καλή

εναλλακτική πηγή ενέργειας, αφού ο χυμός τους μπορεί, με κατάλληλη επεξεργασία,

Γράφει ο
ΧΡ. ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ

να υποκαταστήσει το πετρέλαιο! Σε λίγο, το ζουμί τους θα ρέει από τις μάνικες των βενζιναδίκων! Λέτε "να μας έφεξε"; Τα χωράφια στην περιοχή μας, μολονότι ακαλιέργητα, είναι γεμάτα αυτοφυή γαϊδουράκια. Σκεφτείτε τι πλούτο μπορεί να μας δώσουν τα περιφρονούμενα αγκαθωτά χορταρικά, αν καλλιεργηθούν συστηματικά! Τα σημερινά όμως μεταλλικά γαϊδουράκια, που αποτελούν πολύ δυνατούς κρίκους της εμπορικής αλυσίδας, θα ρουφούν τη γαϊδουρακαθογενή ενέργεια και θα μας την προσφέρουν αντί αδρής αμοιβής. Τι θα έλεγαν, άραγε, εκείνοι που κάνουν "περιβαλλοντοφάγες" επενδύσεις, αν τους προτείναμε να αφήσουν ήσυχο τον Άραχθο και να επιδοθούν στην καλλιέργεια της περιοχής μας με γαϊδουράκια;

☆☆☆

Μπράβο στη Μαρία Σερφίβιτς που έδωσε στη Σερβία την πρωτιά στο φεστιβάλ τραγουδιού της "EURO-VISION 2007"! Την επευφημώ με το "Γεια σου Μαρία" του δικού μας, του... Σερμπέ! Είναι η μόνη φράση που κατάλαβα από το τραγούδι μας!

Η Σερβία με το τραγούδι της στα σέρβικα και η Μαρία με την παρέα της, ντυμένες ευπρεπώς και κινούμενες κοσμίως, έστειλαν αρκετά μηνύματα. Αναφέρω μόνο τρία: α) Η γλώσσα των λαών δεν είναι για πέταμα, β) το γυμνό και το ξετσίπωτο δεν είναι απαραίτητα στοιχεία της λάμπης και της επιτυχίας γ) για να σε τιμούν οι ξένοι, πρέπει εσύ πρώτα να σεβαστείς και να τιμάς τον εαυτό σου και τον πολιτισμό σου. Η Σερβία με την επιτυχία της έδωσε ηχηρά χαστούκια στους θιασώτες της ισοπέδωσης των πολιτισμών και, κυρίως, στους ζηλωτές της γλωσσικής και επικοινωνιακής ομοιομορφίας, για να μην πω υποτέλειες...

☆☆☆

Κάτι ακούω για εξωραισμό του χώρου και του κτίσματος στο Εξωκλήσι της Ανάληψης. Εάν ηλεκτροφοτιστεί και ευπρεπιστεί, μπορεί να εξελιχθεί σε εξαιρετικό χειμερινό καταφύγιο και θαυμάσιο θερινό κέντρο αναψυχής. Για να γίνει όμως αυτό, πρέπει να αποκτήσει και επίσημο "αφεντικό". Σε κάποιον φορέα πρέπει να ανήκει. Και μιας και βρισκόμαστε σ' εκείνη την απείρου κάλλους ορεινή περιοχή, επαναφέρουμε παλιά πρότα-

σή μας για αξιοποίηση και της πηγής του "Χαλασμένου". Ο εξωραϊσμός και ο φωτισμός των δυο αυτών ορεινικών τοποθεσιών, με παράλληλη αξιοποίηση του λόφου του Αι-Λια, της Αποθήκης στο Σάλτε, του κτιρίου του ΚΕΓΕ στην Αγία Παρασκευή, του Αγ. Νικολάου στην Άρτισσα και των λόφων της Γωνιάς (Ξιώστ'), των Βιλλίων και της Δάφνης (παλιός Αγ. Χριστόφορος), θα μπορούσαν ίσως να κάνουν ελκυστικό το χωριό μας στους φυσιολάτρες επισκέπτες. Μόνο κάτι τέτοιες παρεμβάσεις, ίσως, αντισταθούν στην ερήμωση που απειλεί τα χωριά μας.

Δεν ξέρω αν και πώς η αξιοποίηση των παραπάνω τοποθεσιών, αλλά και άλλων πολλών και εξίσου καλών, θα μπορούσε να ενταχθεί στο πρόγραμμα των έργων που θα γίνουν στα πλαίσια του "Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων". Οι αρμόδιοι και οι ειδικοί που ξέρουν, ελπίζουμε να εκπονήσουν έγκαιρα εμπειριστατωμένες ελκυστικές μελέτες και να τις υποβάλουν σ' εκείνους που αποφασίζουν.

☆☆☆

Τα μάθατε τα νέα; Μερικά τηλεοπτικά δίκτυα του Καναδά ανέθεσαν σε καλλιγράμμες και καλλιπάρειες υπάρξεις να παρουσιάσουν στα Δελτία Ειδήσεων τελείως γυμνή την... αλήθεια! Αποβάλλουν σκερτσόζικα και ρυθμικά επί της οθόνης όλη τη "ντυμασιά" τους, μέχρι που βγάζουν, πράγματι, στη φόρα το... "κυρίως θέμα τους"! Ούτε με "φύλλον συκής" δεν το σκεπάζουν! Φαίνεται πως εκεί εξακολουθεί να είναι ξηρή η καταραμένη συκή του Ευαγγελίου. Πάντως προσωπικά, θα έκανα τράμπα τα δικά μας "μπαχα-

λάδη" δελτία ειδήσεων με τους ωρυόμενους "παραθυροθήρες", με τα δικά τους, τα γαργαλιστικά! Στο κάτω κάτω, "θα έτρωγαν τα μάτια μας γάρια...".

☆☆☆

Παρακολουθώντας το μεσημέρι της Κυριακής 27-5-2007 την εκπομπή της ΕΤ1 για τη μουσική μας παράδοση, που ήταν αφιερωμένη στα Ηπειρώτικα δημοτικά τραγούδια, ένιωσα διπλά υπερήφανος, και ως Αγναντίτης και ως Τζουμερκιώτης, και να, γιατί:

α) Άκουσα τον εξαιρετικό παρουσιαστή, λάτρη και εργάτη της λαϊκής μας παράδοσης κ. Παναγ. Μυλωνά να αναφέρεται στον Αγναντίτη Συγγραφέα κ. Μιχ. Χάρο και στο βιβλίο του "ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΑΛΛΟΙ" με πολύ θερμά λόγια και

β) Πρόβαλε στο πανελλήνιο έναν αφανή Τζουμερκιώτη ήρωα, αγωνιστή της ελευθερίας μας κατά την εποχή του Αλή Πασά, τον Ραμιώτη Γιώργη Μήτσιου. Επιτέλους τον γνώρισε όλη η Ελλάδα από το τραγούδι που έγραψε ο λαός γι' αυτόν και που τους στίχους του έχει καταγράψει στο βιβλίο του ο Μιχ. Χάρος εκ στόματος της Ραμιώτισσας Αλεξάνδρας Φλούδα.

Η συλλεκτική και ερευνητική επιτυχία του Μιχ. Χάρου γύρω από τα δημοτικά μας τραγούδια γενικά και ειδικότερα γύρω από το συγκεκριμένο, δεν ήταν δυνατόν να αφήσει αδιάφορους τους ειδικούς που ξέρουν την αξία της λαϊκής μας παράδοσης. Γι' αυτό και ανοιχτόκαρδα την προβάλλουν εύφρημα σε κάθε ευκαιρία.

Μπράβο Μιχάλη! Κέρδισες επάξια τον στέφανο της καταξίωσης. Γι' αυτούς που με απλοχεριά προσφέρουν στον τόπο τους και τον πολιτισμό μας, η ηθική ανταμοιβή υπερτερεί οποιασδήποτε άλλης.

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ - ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ»

Αγαπητοί συγχωριανοί Σας καλούμε όλους που θα είστε στο χωριό την 26/7/2007 ημέρα Πέμπτη να συμμετέχετε στις διαδικασίες εκλογής του επταμελούς (7) Διοικητικού Συμβουλίου και της τριμελούς Εξελεγκτικής Επιτροπής του Εκπολιτιστικού - Εξωραϊστικού Συλλόγου "ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ".

Η ψηφοφορία θα αρχίσει μετά τη Θεία Λειτουργία της Αγίας Παρασκευής ώρα 10.30 π.μ. και θα τελειώσει στις 13.30 μ.μ.

Θα χρησιμοποιηθούν 2 κάλπες. Η μια θα είναι στην πλατεία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και η άλλη στο καφενείο του Λεμονιά. Και στις δύο κάλπες θα υπάρχουν μέλη της Εφορευτικής Επιτροπής.

Την Κυριακή 22/7/2007 λήγει η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων.

Οι εκλογές γίνονται με ενιαίο ψηφοδέλτιο. Για το Δ.Σ. μπαίνουν από 1 μέχρι 7 σταυροί και για την Εξελεγκτική Επιτροπή από 1 μέχρι 3.

Αγαπητοί χωριανοί,

Ο Σύλλογός μας επαναδραστηριοποιήθηκε. Σε εσάς, εμάς, σε όλους μας μένει να βοηθήσουμε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα εκλεγεί, να προωθήσει τους σκοπούς που ορίζει το Καταστατικό.

Η εξυπηρέτηση των αναγκών του χωριού μας, η επίλυση των τοπικών προβλημάτων, τα κοινωφελή έργα, η ανάπτυξη πνεύματος αλληλεγγύης, η πνευματική και εκπαιδευτική εξύψωση του χωριού μας είναι μέλημα όλων μας. Αν πιστέψουμε στις δυνατότητες μας και σε συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο, το Δήμο και με τους άλλους Συλλόγους - Αδελφότητες του χωριού μας, μπορούμε να πετύχουμε πολλά.

Ας κάνουμε το ξεκίνημα Για το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΔΗΜ. ΚΑΠΕΛΗΣ
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΚΩΝ. ΜΑΥΡΟΠΑΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ναπ. Ζέρβα & Πυρσινέλλα 1

Τηλ. 26510-83250 - Fax: 26510-83251 - Κιν.: 697 7085622

e-mail: info@giannoulas.gr - giannoulas@tee.gr -

url:www.giannoulas.gr

Τα τριάντα χρόνια της εφημερίδας "ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ"

Συμπληρώνονται φέτος τριάντα χρόνια από τότε που κυκλοφόρησε η εφημερίδα μας! Εγώ, διακριτικά απέχω μέχρι τώρα να γράψω για τις σκέψεις που μας οδήγησαν τότε, λίγους-πολύ λίγους, να εκδώσουμε την εφημερίδα. Στο μέλλον...

Για τα τριάντα χρόνια κυκλοφορίας της εφημερίδας μας δημοσιεύω, για άλλη μια φορά, το ποίημα για το χωριό μας

που μου χάρισε, στις 10.5.1977, ο φίλος μου Γιώργος Θεοφανόπουλος που τόσο άδιστα έχασε τη ζωή του. (Δολοφονήθηκε από την "Αντικρατική Πάλη", την 1-4-1984).

Το ποίημα αυτό πρωτοδημοσιεύθηκε στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας. (Μάιος 1977)

Παράλληλα υπόσχομαι -είναι καιρός πια- να δώσω στη δημοσιότητα άλλα δυο ποιήματά του, για την Άγναντα.

Άνοιξη στα Άγναντα

Αύρα γλυκειά κι' ανάσα σ'αμου στον λόγγου τη δροσάδα του χαροκόπου ανασασμός, γλυκολαλεί η φλογέρα κι ανατριχιάζει σύγκρομα η λαγκαδιά. Παστάδα Χ της Άνοιξης νυφιάτικη η φουντωμένη φτέρη.

Οι ρηματιές αχολογάν, μοσκοβολούν τα πλάγια Χ ψαλμός τα κυπροκούδουνα στις φύσες το γιορτάσι Χ των κοπαδιών βελάσματα ταραζούνε τα μάγια κι' η Παναγιά χαμογελά στο έρμιο εικονοστάσι.

Κι' απ'ε σα λεβεντόκορμιοι σκληροί πολεμιστάδες, που πίνουν τ' ακροούρανα, τα σύννεφα φιλάνε, βουνοκορφές ξανοίγονται Τζουμερκων ομορφάδες, δροσιές ελατομύριστες νερά καταραζάνε.

Και στα ριζά, στην αγκαλιά του έλατου πνιγμένα άσπρα πουλιά τα Άγναντα νοηλιανά κουρνιάζουν και ξαστοχάνε τους καημούς του νου, στα περασμένα σε δόξες, που στραφτάλιαν, σε σπιτικά π' αδειάζουν.

Λίγοι οι λεβέντες κι' οι κυρές λίγες κι' οι κοπελούδες κι' οι γέροντες βιγλάτορες τη δημοσιά βιγλίζουν μ'ι' απαντοχή και καρτεριά κι' οι σκέψεις πεταλούδες στους πλάνους τόπους, πούφυγαν τα νιάτα φτερουγίζουν.

Άγναντα, Πράμανα χωριά, στον έλατο λουσιμένα, τραχειά αγριοπεριότερα του γένους καντηλέρια στα τιμημένα και άγονα τα χώματα σπαρμένα Τζουμερκα μου περήφανα, σταυραετών λημέρια.

Γιώργος Θεοφανόπουλος

Για την αντιγραφή Χρήστος Α. Τούμπουρος

Αιρετικές σκέψεις

βλήματα, εμένα θα μου επιτρέψετε να διαφωνήσω.

"Πιο πέρα καίγεται ένα σπίτι, ύστερα κάποιο άλλο και μετά το δικό σου", γράφει ο Ρίτσος.

Γράφει ο Χρ. Τούμπουρος

Και για να μην καούν τα σπίτια όλων μας, καλό είναι να προλάβουμε και να πάρουμε αντιπυρικά μέτρα. Τέτοια που δεν θα αναφέρονται στην περιστασίου της φωτιάς, αλλά στον αποκλεισμό τυχόν εμπρησμού. Γιατί περί εμπρησμού πρόκειται. Και ο εμπρησμός αυτός είναι μεθοδευμένος και κατευθυνόμενος από τα όργανα που υπηρετούν την εμπορευματοποίηση του αθλητισμού. Γιατί, πώς αλλιώς να εμπνεύσει τις εμπρηστικές δηλώσεις διαφόρων "αθλητικών παραγόντων" που φιλοξενούνται στα Μέσα Ενημέρωσης και φανατίζουν το κοινό; Με μαθηματική ακρίβεια ο φανατισμένος πλέον οπαδός θα ανάγει σε τρόπο ζωής την εξόντωση του αντιπάλου, μέσα και έξω από τους αθλητικούς χώρους, με οποιοδήποτε μέσον. Αυτά και άλλα πολλά τα αίτια.

Πολλά και τα προτεινόμενα μέτρα. Μέτρα καταστολής, αλλά και πρόληψης. Σωστή λειτουργία των φορέων αγωγής, προκειμένου να συγκροτήσουν την προσωπικότητά τους οι νέοι πάνω σε στέρεες και ασφαλείς βάσεις με ιδανικά και αντιστάσεις, ώστε να μην παρασύρονται και ακολουθώντας να περιπίπτουν σε τέτοιες εκπαιδευτικές αναπαραγωγικές συμπεριφορές.

Μας τα είχαν, τα ακούσαμε και, είμαι σίγουρος, διαρκώς θα τα ακούμε.

Εμένα να μου επιτρέψετε όλα αυτά να τα ονομάζω φούμαρα, γιατί έτσι με τέτοιες σκέψεις και προτάσεις "αεροβατούμε αερολογώντας".

Συγκεκριμένα περί του πρακτικού.

Σε ένα σύστημα σχέσεων που θεοποιεί την υπερκατανάλωση και που πετυχημένος θεωρείται εκείνος που, μέσα από μια διαδικασία καταναλωτικής επίδειξης, αποδεικνύει ότι έχει και ξοδεύει πολλά.

Σε μια οικογένεια που χαρακτηριζόταν είναι η υπερπροστασία και η έλλειψη κάθε επικοινωνίας. Στην οικογένεια που η επικρατούσα αντίληψη είναι η ποσοτική παροχή αγαθών στα παιδιά.

Σε μια εκπαίδευση ανταγωνιστική, συνθηματική για την προσωπικότητα του παιδιού και σε μια κοινωνία, που βασιλεύουν οι απρόσωπες, επιφανειακές σχέσεις και τους πάντες έχει κατακυριεύσει η υπαρξιακή μοναξιά και τα συνεκόμενα αδιέξοδα είναι επόμενο ο νέος να υιώθει ελευθερία, να βιώνει και να επιβεβαιώνει το εγώ του, μόνο στην κοινωνία των συνομηλίκων του. Για να ενταχθεί όμως στην κοινωνία αυτή πρέπει να αποδε-

Κι άλλο βιβλίο!

Το έχουμε γράψει κι άλλη φορά. Η Άγναντα διαθέτει τεράστιο πνευματικό δυναμικό. Αυτό αποδεικνύεται και στην πράξη. Ήδη μετά την έκδοση των βιβλίων του κ. Χρήστου Παπακίτσου με τον τίτλο "Από την Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση" και του κ. Μιχάλη Χάρου με τον τίτλο "Τζουμερκιώτικη Δημοτική Αντίληψη", πρόκειται να κυκλοφορήσει το καλοκαίρι και τρίτο βιβλίο με τον τίτλο "Άγναντικα Λιχνίσματα", που έγραψε ο Χάρης Ζάχος και ο Χρήστος Τούμπουρος. Η παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει στις 5 Αυγούστου στην Άγναντα. Την έκδοση του βιβλίου ανέλαβε ο Δήμος Αγνάντων.

Το βιβλίο αποτελείται από 15 αφηγηματικές ενότητες. Κάθε αφηγηματική ενότητα περιέχει δύο ή τρία αφηγήματα. Το περιεχόμενο των αφηγημάτων ενισχύεται με φωτογραφίες παλιές και ποιήματα.

Το βιβλίο χαιρετίζει με ένα συγκινητικό σημείωμα η λογοτέχνης κα Λίτσα Ψαραύτη.

Τα "Άγναντικα Λιχνίσματα" είναι μια προ-

σπάθεια οικιαγράφησης της ψυχής των κατοίκων της Άγναντας, όπως σφυρηλατήθηκε στο αμόνι της Ιστορίας και αναδείχτηκε καταφύγιο της ελληνικής παράδοσης. Το βιβλίο περιέχει στοιχεία λαογραφικά, ιστορικά, ηθικά, που συνέθεσαν στο διάβα του χρόνου το θησαυρό της Άγναντας, και προσδιόρισαν το πλαίσιο της ζωής της, διαμορφώνοντας τις πατροπαράδοτες αξίες με τις οποίες πορεύτηκαν οι κάτοικοί της, ακολουθώντας την ιστορική και πολιτισμική πορεία του ελληνισμού.

Στην ιστοπεδοτική ομοιομορφία των καιρών μας, η ευθύνη της διατήρησης της πλούσιας κληρονομιάς είναι πολύ μεγάλη.

Γι αυτό συγχαίρω τους συγγραφείς που με μεράκι κι ευαισθησία συνέλαβαν και φυλάκισαν την ιστορία του τόπου τους σ' αυτό το βιβλίο.

Τα φύλλα του ας γίνουν φτερά πουλιών κι ας μας ταξιδέψουν στους δρόμους της νοσταλγίας, της έκφρασης και της δημιουργίας.

Λίτσα Ψαραύτη - Συγγραφέας

γεηματατικές...

-Πιο πέρα, πιο ψηλά, δε βλέπω τη σταδιά, Στοπ, καλά είσαι εκεί... Περίμενε...

Τις άκουγες κι ένιωθες πως άκουγες τις "κθαγγές των ορδών του Αττίλα".

Ξεκίνησαν να φύγουν. Είδα έναν απ' αυτούς να κόβει ένα τριαντάφυλλο. Κι ήθελα από καιρό να κθαδέψω την τριανταφυλλιά. Αλλά δεν είχα τα κλειδιά του σπιτιού. Είχαν φύγει οι ιδιοκτήτες και εγκαταστάθηκαν στα Δυτικά Προάστια...

Ανώφελο, είπα μέσα μου. Αλλά, αυτό αποκόπηκε από το χώρο του και μαζί του, -το

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

τις γαζίες, τις τριανταφυλλιάς... κι αφού δεν έβλεπε ο ένας τη σταδιά καλά, να γράψει στα χαρτιά τους αριθμούς που ήθελε, ο άλλος τράβηξε το αγιόκλημα και το ξεκλόησε απ' το κγκκίδωμα.

Τι φταίει το αγιόκλημα, είπα μέσα μου. Αυτό, όπως είχε σκαρφαλώσει, εκεί που ήταν ανεβασμένο το βήπεδες κι ένιωθες πως κάθεται το φεγγαράκι πάνω του, σαν ένα μοναδικό ασπμοπούλοδο.

Φωνές μονότονες, επαγ-

Γ. Ε, ε, ε, καλωσόρισες

Πάει χρόνος τώρα, που ένα πρωινό μπήκαν στο διπλανό σπιτάκι οι «επιδρομείς». Ήρθαν με κάτι μεζούρες στα χέρια τους, μετρούσαν, έγραφαν, τραβούσαν την κορδέλα εδώ κι εκεί, στη γωνιά, στα σκαλοπάτια... Έτσι, απρόσμενα κι αναπάντεχα εμφανίστηκαν και χωρίς να νοιάζονται, πατούσαν πάνω στον κήπο, δε λογάριζαν τα πουπούδια,

χθεί τους κανόνες, τις αξίες και τις αρχές που επικρατούν σ' αυτήν. Κι, αν η κοινότητα διέπεται από υγιείς κανόνες, έχει καλώς. Διαφορετικά "άμα η γίδα φάει το κλαρί, λύκος θα φάει τα πρόβατα".

Γι' αυτό κι εγώ μια λύση βλέπω. Μόνο, αν αποκτήσουν οι νέοι μας πολιτική συνείδηση, (με την έννοια να κατανοήσουν πως ό,τι κάνουμε ή ό,τι παραλείπουμε να κάνουμε, συσιστά θετική ή αρνητική συμβολή στη διαμόρφωση του ευρύτερου κοινωνικού μας βίου), τότε μόνο θα λυθεί το πρόβλημα. Για να επηρεασθεί κάτι τέτοιο χρειάζεται να πολιτικοποιηθούν. Και μη διαστεί κανείς να περιορίσει την έννοια της πολιτικοποίησης. Πολιτικοποίηση σημαίνει να έχεις έγνοια ακοίμητη για την κοινή μοίρα και να αγωνίζεσαι, όπου κι αν είσαι, να την προσαπείξεις και να της δίνεις διεξόδους.

Γιατί μόνο με τον αγώνα μπορούμε να πετύχουμε κάτι. Άλλωστε στην ιστορία της ανθρωπότητας, ό,τι έγινε υπέρ του ανθρώπου δεν δόθηκε δωρεάν. Χρειάστηκαν αγώνες και πάλι αγώνες καθημερινών ανθρώπων, με πρωτοπορία τα νιάτα, χρειάστηκε θυσία αίματος. Ακόμη και το ηλιοβασιλέμα σήμερα έχει μέσα του ως υδατογραφία, ένα κόμμο αίμα...

Και μη μου πει κανείς ότι είναι ανώριμα τα παιδιά, να προσπαθήσουν και να αγωνιστούν για ένα καλύτερο αύριο. Γιατί και εγώ τότε θα ρωτήσω απλά: Για να γράφονται στους αθλητικούς συνδέσμους και να καθαλάν τα δικάβαλα και τρικάβαλα μηχανάκια, να παίρνουν τα ταπεράκια από τη μαμά και να παγαίνουν στην Παιανία, στο ραβέβου θανάτου, είναι ώριμα;

Εγώ, έτσι τα βλέπω τα πράγματα και ζητώ συγχώρεση από τους αυτοιπλοφορούμενους ή μη ειδήμονες...

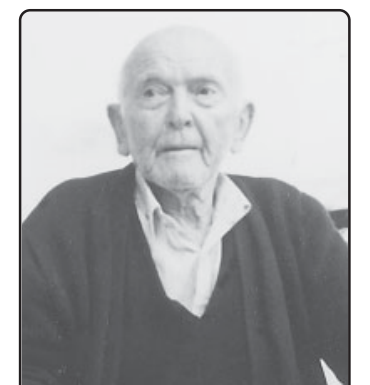
Ας αφήσουμε τα παιδιά να αγωνιστούν για το μέλλον τους ελεύθερα, ανεμπόδιστα, ειρηνικά και πολιτικοποιημένα και μη να εμποδίζουμε προβάλλοντας μπροστά τους τα δικά μας αδιέξοδα... Έτσι, δεν πετυχαίνουμε τίποτε. Απλά θα κόψουμε τις γέφυρες.

Και η διακοπή αυτή θα είναι βίαιη επώδυνη και καθολική. Άλλωστε - πρέπει να το καταλάβουμε και να μη σφυρίζουμε κλέφτικα -, ότι ήδη οι νέοι έδωσαν το μήνυμά τους σε μας:

"Βας, βας, βας! Ο Παρασκευάς, βας βας!"

Όποιος ξέρει και μπορεί, ας διαβάσει καλά το μήνυμα. Θα βρει τα αίτια του προβλήματος...

Διαφορετικά... η επόμενη κίνηση των νέων θα είναι: "Ντου από παντού!" και τότε: "έσται η εσχάτη πλέον χειρών της πρώτης".

Βησσαρίων Σιαφίκης.
Απεβίωσε στις 15.1.1997.